

239930 - حکم قرض دادن به غیر مسلمان و نیکی کردن به او

سوال

من به شخصی غیر مسلمان مبلغی قرض دادم، اما او الان از پس دادن پولم امتناع می‌کند و هر بار عذر و بهانه‌ای می‌آورد، علی‌رغم اینکه می‌دانم می‌تواند پول مرا پس دهد و این اواخر برای خودش خانه‌ای خریده است. از بس من را معطل کرده احساس می‌کنم پولم را قرض نگرفته بلکه دزدیده است. در صورتی که پولم را پس ندهد آیا خداوند در برابرش به من اجری خواهد داد و به جای آن از اجر اخروی برخوردار خواهم شد یا از آنجایی که او کافر است پاداشی نخواهم برد؟

پاسخ مفصل

اولاً:

قرض دادن و نیکوکاری از طریق دادن اموال از جمله کارهای خیری است که مسلمان باید به آن اهمیت بدهد و از این طریق به مسلمانان و غیر مسلمانانی که در حال جنگ با مسلمانان نیستند نیکی ورزد، چنانکه الله متعال می‌فرماید:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸)
 ﴿إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ [ممتحنه: ۸ - ۹]

(الله شما را از کسانی که در [امر] دین با شما نجنگیده و شما را از دیارتان بیرون نکرده‌اند باز نمی‌دارد که با آنان نیکی کنید و با ایشان عدالت ورزید، زیرا الله دادگران را دوست دارد (۸) الله فقط شما را از دوستی با کسانی باز می‌دارد که در [کار] دین با شما جنگ کرده و شما را از خانه‌هایتان بیرون رانده و در بیرون راندنتان با یکدیگر هم‌پشتی کرده‌اند و هر کس آنان را به دوستی گیرد آنان همان ستمگرانند).

شیخ ابن عثیمین - رحمه الله - می‌گوید:

اما نیکی کردن به کافر و احسان در حق وی اشکالی ندارد، به شرط آنکه به سبب دینمان با ما نجنجد و ما را از سرزمینمان بیرون نکرده باشد، زیرا الله متعال می‌فرماید:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [ممتحنه: ۸]

(الله شما را از کسانی که در [امر] دین با شما نجنگیده و شما را از دیارتان بیرون نکرده اند باز نمی دارد که با آنان نیکی کنید و با ایشان عدالت ورزید، زیرا الله دادگران را دوست دارد).

«تفسیر سورة البقرة» (۲/۲۹۴).

الله متعال هنگام ذکر صفات اهل بهشت می فرماید:

«وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا» [انسان: ۸]

(و برای دوستی [الله] بینوا و یتیم و اسیر را خوراک می دهند).

و طبیعی است که کافر در نبرد با مسلمانان اسیر می شود.

همینطور مراجعه کنید به پاسخ سوال (129664).

ثانیا:

اگر در روز قیامت حق مسلمانی بر گردن کافر باشد خداوند حشش را از او باز می ستاند زیرا قیامت روز جزای حق و روز قیام عدل است:

«وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ» [انبیاء: ۴۷]

(و ترازوهای عدلات را در روز قیامت می نهیم پس هیچ کس [در] چیزی ستم نمی بیند و اگر [عملی] هم وزن دانه‌ی خردلی باشد آن را می آوریم و کافی است که ما حسابرس باشیم).

پیامبر - صلی الله علیه وسلم - بیان نموده که استیفای حقوق میان مکلفان به این صورت است که از نیکی‌های ظالم برداشته شده و به مظلوم داده می شود و اگر هیچی نیکی و پاداشی در اعمالش نبود از گناهان مظلوم برداشته و به ستمگر داده می شود، چنانکه از ابوهریره - رضی الله عنه - با سند صحیح روایت شده که رسول الله - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «هرکه در حق برادرش - در آبروی وی یا چیز دیگری - مرتکب ستم شده امروز از او حلالیت بخواهد تا پیش از آنکه [روزی رسد که] نه دیناری در کار باشد و نه درمی؛ اگر عمل نیکی داشته باشد به اندازه‌ی ستمش از وی گرفته می شود و اگر عمل نیکی نداشته باشد از بدی‌های طرف مقابل [که در حق وی ستم روا داشته] برداشته و وبال او می کنند» به روایت بخاری (۲۲۶۹).

و از آنجایی که کافر حسناتی ندارد [و کفر همه‌ی اعمال نیک را نابود می کند] به اندازه‌ی ستمش از گناهان مظلوم برداشته می شود و بر گردن کافر نهاده می شود سپس در آتش انداخته می شود.

از دست رفتن مال فرد مسلمان در دنیا از جمله مصیبت‌هایی است که گناهان او را پاک می‌کند و اگر بر این مصیبت صبر کند اجر بزرگی خواهد داشت.

والله اعلم